

## **IVO JANŠA I JANEZ SANADER**

### **Blog**

Posted by:

Objavljeno: 2006/11/11 13:58:28

Još 22. veljače 2005. g. predsjedniku Vlade RH Ivi Sanaderu postavio sam sljedeće pitanje:

Da li će Vlada u sklopu međunarodnih pregovora s R. Slovenijom riješiti pitanje duga Ljubljanske banke državljanima republike Hrvatske (tzv. stara devizna štednja) ili će uputiti građane RH da taj problem riješe osobnim podnošenjem tužbi nadležnom sudu EU uz svu pravnu pomoć institucija RH?

U svom odgovoru kojeg potpisuje Jadranka Kosor Vlada mi je navela kronologiju pokušaja rješavanja toga problema još od ranih devedesetih, spominju i Ugovor o pitanjima sukcesije iz 2004. kao i propale pregovore koji su vođeni pod okriljem Međunarodne banke za poravnanja (BIS) u Baselu.

Na kraju odgovora piše: Sljedeći potez Vlade RH, povodom pitanja tzv. stare devizne štednje, odnosno dugovanja Ljubljanske banke, Zagreb, biti će u izravnoj vezi s presudom Europskog suda za ljudska prava u Strasbourgu povodom tužbi troje hrvatskih državljana, štediša Ljubljanske banke, protiv Republike Slovenije (predmet Kovačić i drugi protiv Slovenije), a donošenje ove presude očekuje se vrlo skoro.

Početkom prosinca te iste 2005. godine mediji su prenijele vijest da su dvojica od troje podnositelja tužbe uspjeli presudom hrvatskog suda dobiti spor i da će svoja potraživanja naplatiti prodajom imovine Ljubljanske banke Zagreb u Osijeku.

Smatrajući da ta činjenica može bitno utjecati na daljni tijek događaja ali i na presudu u Strasbourgu, 14. prosinaca 2005. ponovno šaljem zastupniku pitanje Sanaderu.

Koji je sljedeći potez Vlade RH u rješavanju pitanja stare devizne štednje, odnosno dugovanja Ljubljanske banke državljanima Republike Slovenije, te da li će Vlada RH pružati pravnu pomoć svim oštećenim građanima u ostvarivanju njihovih prava?

U obrazloženju pitanja podsjetio sam ih na prvo odgovor te dodao:

Kako je Ljubljanska banka isplatila dvojicu od troje tužitelja, hrvatska državljana, koji su podigli tužbe pred Europskim sudom za ljudska prava u Strasbourgu, postaje upitno da li će taj sud uopće donijeti presudu ili ne.

Već tada mi je bilo jasno da je te dvije tužbe trebalo povući jer su tužitelji namirili svoja potraživanja i da će za Strasbourg to biti presudni trenutak.

U svom odgovoru, kojeg opet potpisuje Jadranka Kosor Vlada mi odgovara:

Europski sud za ljudska prava je, 1. travnja 2004g., donio odluku kojom zahtjev troje štediša proglasio dopuštenim.....

Iako je dvoje od troje podnositelja ostvarilo prisilnu naplatu materijalnih potraživanja na imovini Ljubljanske banke u Hrvatskoj, isti nisu odustali od svojih zahtjeva pred EU sudom...

Glede dijela komentara da je RH trebala pomoći svim hrvatskim državljanima oštećenim po pitanju tzv. stare devizne štednje od strane Ljubljanske banke pri podnošenju zahtjeva EU sudu za ljudska prava, potrebno je napomenuti da Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda štiti prvenstveno neposredne žrtve.... Odluka o podnošenju zahtjeva je individualna odluka...

hrvatske štediške i sada mogu podnijeti tužbu EU sudu ...

Sa svoje strane RH se 2001. umiješala u taj postupak na strani podnositelja zahtjeva .....te uspjela dokazati da se ne radi o sukcesijskom pitanju već; privatnopravnom zahtjevu...Ujedno je argumentirano isticala da se slovenska država, donošenjem Ustavnog zakona o Ljubljanskoj banci 1994. protupravno umiješala u taj privatnopravni odnos....

Dakle i po drugi puta Jadranka Kosor u ime Vlade ODBIJA moj prijedlog da Vlada pozove svih 130.000 državljan RH na podnošenje tužbi EU sudu za ljudska prava u Strasbourgu i da im osigura besplatnu pravnu pomoć; pri sastavljanju i predaju tužbi. To;no da je podnošenje tužbi po Konvenciji pravo oštećenog pojedinca ali isto tako država ima pravo ( a ja mislim i obavezu) pomoći svojim državljanima u ostvarivanju prava koja proizlaze iz međunarodnih ugovora, konvencija, povelja....

Kakova bi presuda Suda u Strasbourgu bila da je umjesto tri tužbi imao 130.000?

Ako je zbog naplate dvoje podnositelja odbacio tužbu / trećem su rekli da i on može naplatu ostvariti po tužbi u Hrvatskoj – ako su mogla ova dvojica – možeš i ti/ takova odluka suda zasigurno nebi bila moguća; a za svih 130.000 oštećenika.

I kako je Sanader prokomentirao odluku suda u Strasbourgu?

Kaže: Ja i dalje smatram da Ljubljanska banka mora vratiti štednju hrvatskim građanima.

Ma koga briga što smatra Sanader. Nije to hrvatski sud koje zbog toga što Sanader nešto smatra odmah donijeti takove presude. Umjesto da nešto „smatra“ Sanader je morao svima koji tražuju novac od Ljubljanske banke organizirati svu pravnu i tehničku pomoć; u podnošenju tužbi EU sudu u Strasbourgu. To je posao države. Ako građani ne mogu dobiti pomoć; svoje države u međunarodnim sporovima, od koga je onda dobiti?

Ili pak su se Ivo i Janez nešto dogovorili? Taj li nam nešto Janez Sanader?